

[Carsten Andersen]

komster siden 1979 mere eller mindre er blevet præsenteret for dem som et fait accompli.

Lad mig erindre om, at vi i 1979 vedtog en lov, hvor de bestående overenskomster blev forlænget. I 1981 nærmest dikterede Amtsrådsforeningen Yngre Læger overenskomsten og i særdeleshed det punkt, som der nu er tvist om, nemlig beregning af overtid, af rådighedsvagter osv. Det er faktisk Amtsrådsforeningens eget ønske, som der nu skal laves om på. I 1983 blev lægeoverenskomsten kun gennemført på grund af sammenkædningsreglerne. Op mod 90 pct. af Yngre Læger stemte imod den overenskomst, som blev gennemført i 1983. I 1985 gennemførte regeringen en forlængelseslov, og heller ikke her kom Yngre Læger i en forhandlingssituation.

Dette historieforløb siger, at Amtsrådsforeningen faktisk har haft syv år til at kunne tilrettelægge sin arbejdsgiverpolitik og få løst op for nogle af disse ting og også lave nogle langsigtede planer.

Den situation har arbejdsgiversiden ikke klaret. Man har ladet den ligge og er ikke gået ind i realitetsforhandlinger om at løse de konkrete problemer, som Yngre Læger har haft. I denne forhandlingssituation har Amtsrådsforeningen udvist en utrolig stejlehed og egentlig også en fantastisk manglende lyst til at gå ind i realitetsforhandlinger. Socialistisk Folkepartis medlemmer i Amtsrådsforeningens lønudvalg har opfordret til, at man kom i realitetsdrøftelser, det ønskede Amtsrådsforeningens lønudvalg ikke at gå dybere ind i, men ventede faktisk på, at man kom i forligsinstitutionen, fordi man håbede på, at forligsinstitutionen ville redde Amtsrådsforeningen.

Hvad gjorde forligsinstitutionen? Forligskvinden arbejdede faktisk utrolig flittigt og fremsatte et mæglingforslag, som så ikke passede Amtsrådsforeningen i detaljerne. Derfor rystede man på hovedet, og så ønskede man ikke mere fra forligsinstitutionen, idet man havde endnu en instans, der kunne redde én, nemlig Folketinget.

Så står vi her og skal redde Amtsrådsforeningen, fordi den ikke har været i stand til at løse sin arbejdsgiverrolle, fordi den ikke har været i stand til at vise den vilje, der skal til for at få en overenskomst strikket sammen.

Jeg vil godt spørge om, om Yngre Læger er hørt og har været inddraget i udfærdigelsen af det kommissorium, sådan som jeg for-

står at Amtsrådsforeningen og i alle tilfælde den arbejdsgiverpart, der hedder Finansministeriet, har været med til at udforme.

Hr. Svend Auken talte om, at der var demokrati i dette land, og at det var en del af demokratiet, når man lavede sådanne indgreb, at man hørte begge parter. Jeg vil høre, om dette demokrati også har virket i denne situation, hvor man har strikket dette sammen, og hvor nu Folketinget faktisk skal være støttepædagog for Amtsrådsforeningens lønudvalg.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Henning Rasmussen startede debatten med at sige, at konflikten skal standses for patienternes skyld. Det er lige præcis det, indgrebet drejer sig om, og vi skal bidrage til, at vi får et bedre og mere effektivt sygehushæsen.

Jeg er derfor også glad for at kunne konstatere, at der tilsyneladende bliver et meget, meget bredt flertal i Folketinget bag dette lovforslag. Det tror jeg er ganske afgørende for effektiviteten i lovforslaget, for den melding, vi dermed giver til parterne på det stridende arbejdsmarked i forbindelse med hospitalerne, om hvad vi forventer af dem af positiv forhandlingsvilje både i det paritetiske nævn, som bliver nedsat, og i de forskellige udvalg, der bliver nedsat, og i de aftaler, der skal gennemføres omkring fastansatte speciallæger.

Det bliver et bredt folketingsflertal, ser det ud til, som opfordrer de stridende parter til for alvor at komme i forhandlingstøjet og skaffe resultater, og desto flere resultater, de skaffer selv, desto mindre indblanding bliver der fra opmænd og Folketing.

Hr. Henning Rasmussen var i forbindelse med det paritetiske nævn inde på, at parterne skal have mulighed for at opnå aftaler, der afviger fra det i bemærkningerne anførte. Jeg tror, det er et rimelig korrekt citat af hr. Henning Rasmussens indlæg. Jeg vil gerne understrege, sådan at der ikke er nogen tvivl om det, at det, der er anført i bemærkningerne side 8, er nogle ting, som regeringen forestiller sig. Det er nogle retningsangivelser vedrørende nogle områder, hvor vi mener, hvis man går i den retning, så får vi et bedre sygehushæsen, en bedre patientbetjening, en bedre lægeuddannelse. Men det er lige så